

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΒΛΑΒΗΡΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΕΡΡΑ

Ετησία συν. προπλ. φ. 5. Διά τὸ ἔξωτ. 5,50 μετὰ τοῦ Παραφοῦδου καὶ Ἡλίου

ΕΤΟΣ 1907. — Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἀπριλίου 1897. ΔΡ. 4.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝ

Οἱ Ἀφασόριοι ἐκάλουν τὴν ὕλην ταύτην Ἡλέκτρα· Ἰταῖοι λίθον
κετοῦ Ἡλίου· Οἱ Ἀραβες ἄμβαρ· Οἱ Ῥωμαῖοι λίθον φλέγοντα
(lapis ardens). Οἱ τότε Γερμανοὶ λίθον καίοντα (baisstein). Τὸ
πάλαι μέγα ποσὸν αὐτοῦ παράγαγεν ἡ Σικελία, νῦν δὲ παράγει
αὐτοῦτο Βάλαικθ θάλασσα.

Προϊσόμενον ἐν χερσὶ παράγει εὐώδη ὄσμην· Γίνεται μαλα-
κὸν καὶ κάμπτεται ὑπὸ θερμότητι μετρίαν· Πήκεται εἰς ὑγρὴν
κατάστασιν ὑπὸ θερμότητι 400° βαθμῶν· Μετὰ τοῦ λινοκίτου
83° σ]σ] τήκεται πάλιν ὑπὸ θερμότητι 1500°· Εἰς βαρῆτον
τοῦ ὕδατος δηλ. εἶναι 1,45.

Διεξοδικώτερον δὲ Συνέχδ. Ὑγιάνη σελ. 539.

Τοῦ αἰδουμένου (τοῦ αἰσχυμένου) τὰ ὄντα γίνονται ἐρυθρὰ

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1897.

ΚΑΦΟΥΡΑ

Τινες ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὴν προφυλαχθῆσιν ἐκ τῆς χολέρας μεταχειρίσθησαν τὴν καμφορὰν, τὴν ὁποίαν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ἔτρωγον ἐξ αὐτῆς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μικρὸν ποσὸν ἄλλοι δὲ λυον ποσὸν ἐν τῇ βαλίᾳ, καὶ οὕτω τὴν ἔπινον. Παρητηρήθη ὅτι ἔνεκεν τῆς διαρκoῦς χρήσεως τῆς καμφορᾶς πολλοὶ ἀπεκατεπτάθησαν παράφρονες· εἶνε γνωστὸν ὅτι ποσὸν τι καμφορᾶς δοθὲν εἰς κύμα, ἀποκαθιστᾷ τοιοῦτον, ὃ ὁποῖος κατόπιν ἀποκνέει. Πολλὰκις καὶ εἰς ἀνθρώπους ἡ καμφορὰ ἐπέφερε βαρῦτατα ἀποτελέσματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξήγησις μένει συνήθως ἀγνωστος. Ἰδίως ὁμοῦ φέρεται ἀνικανότητα πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΕΙΑ

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔνεκεν ἰδίας νευρικῆς διαθέσεως ὑφίστανται διαφόρους σωματικὰς ταραχάς. Τινες δρῶντες ἀντικειμένον τι αἰσθάνονται ἀποστροφὴν, ἄλλοι θέλγονται καὶ εὐχαριστοῦνται· ἄλλοι ἀποστροφὴν εἰς τινὰς τροφάς· ἄλλοι ὑφίστανται ἐκ τῆς θίας διατάραξιν στομαχικὴν καὶ νευρικὴν.

Ἀνθρώπος τις, ὅταν ἐβλεπεν ἐλαίας ἢ ἤκουε τὸ ὄνομα ἐλαία, ὑφίστατο ναυτίαν καὶ καθίστατο θυμώδης. Τινες ἐκ τῆς λήψεως λατρικοῦ ὑφίστανται σωματικὰς διαταράξεις. Ἀνθρώπος τις καλὸς καὶ νόημων δὲν ἀνείχετο οὕτε πολλοσσημέριον κινήσεως. Ἄμα ἐλάμβανε κινήσιν, ἔσω καὶ ἐλάχιστον ποσόν, παρήγοντο ἐρυθρὰ πετῆλια ἐπὶ τῶν ὠτων, ἐπὶ τῆς μύτης καὶ καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ἠσθάνετο κνισμὸν ἀνησυχιστικόν, καύσιν καὶ ἀλγηδύνας. Πάντα διήρκουν 3 ἢ 4 ἡμέρας. Ἄλλος ἐξ ἐλαχίστου ποσού κινήσεως ὑφίστατο ἀμείσως ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐρύθημα, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ τοῦ πένους μετὰ ἐξαγωγῆσεως τοῦ δέρματος. Ταῦτα καὶ γυνὴ ἐπὶ τῶν κρυφίων μελῶν ὑφίστατο. Καὶ ἐργάζεται κατασκευάζοντες κινήσιν ὄλοισι ὑφίστανται ἐρύθημα τοῦ δέρματος μετὰ κνισμοῦ καὶ οἰδήματος.

Διαρκoῦσι τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὥρας καὶ εἰτα ἐξαφανίζονται.

Οἱ τοιοῦτοι, ἐὰν πρέπη νὰ λάβωσι κινήσιν πρὸς θεραπείαν, δρᾶσθαι ν' ἀπορεύωσι ταύτην καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀφέψημα κίνας συνιστάμενον ἐκ κίνης περουβιανῆς ὄρ. 4, νάρδου ὄρ. 2 καὶ 2 ὄρ. γλυκανίσσου ἐν ὕδατι 50 ὄρ. κατὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀνὰ ἐν κοιλίῳ μέγα.

Κοράσιον εὐ ἔχον καὶ κράσεως ὑγιoῦς ἐκ γεννητῆς δὲν δύνα-

ται νὰ γευθῆ ἐγκέφαλον, αἰσθάνομενον ἀκαταμάχητον ἀποστροφὴν.

Γυνὴ τις διευθύντρια παιδαγωγείου, ὅταν ἔτρωγε βαδάκινον κατελαμβάνετο ὑπὸ ἡμιπληγίας νευρικῆς. Ἄλλη γυνὴ ἄμα ἔφακε βαδάκινον ἢ βερβούκουρον, ἔστω καὶ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς, τῇ ἐπέχετο νευρικὴ ταραχὴ. Πολλοὺς τούτων εἶχον ἐπισκεφθῆ ἰατρικῶς, ἀλλ' οὐκ ἀναφέρω τὸ ὄνομα ἀγνοοῦντες, εἰ βούλονται τοῦτο.

Ἰστορεῖται ὅτι ὁ ἀρχιτρίκλιος τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦνομα Δημοφῶν, μένων ὑπὸ σκιάν, ἠσθάνετο φλόγωσιν πυρετώδη, ὑπὸ τὸν ἥλιον ἠσθάνετο ψύχος. Ὁ Ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος διήρχετο τὴν ἔρημον τῆς Λυβίας χωρὶς νὰ πῆ ὕδωρ οὕτε νὰ διψῆ.

ΓΑΜΟΣ

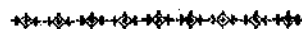
Τοῦ γάμου συστατικὰ εἰσὶν ἔρως, φιλότης, ἔμερος, πάρφασις. Ταῦτα ἐπιτρέπονται τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ οὐχὶ τῇ Ἀθηνᾷ.

Οἱ σύζυγοι τὸ πάλαι ἐκάλουν τὸν μὲν ἀδελφὸν τοῦ ἀνδρὸς γάτρα (ἀνδράδελφον), τὴν δὲ ἀδελφὴν τοῦ ἀνδρὸς (ἀνδραδελφὴν) καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ (νόμφην) γάλων.

Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν θεζον.

Ἠπάππον τὸν τοῦ πατρὸς πατέρα.

Μεάμμη τὴν τῆς μητρὸς μητέρα.

ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΜΙΑΣΜΑΤΩΝ ΝΟΞΩΔΩΝ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΝΟΞΟΥΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Πᾶς νοσῶν πηγὴ μιάσματός ἐστίν.

Δύναται τις ἤδη εἰπεῖν ὅτι πᾶσα νόσος προέρχεται ἐκ μιάσεως τινος ἀοράτου ὕλης γυμνῶ ὀφθαλμῶ παραγομένης ἐκ μιάσματος συνιστάμενου ἐκ μικροζωιδίων εἰσαχθέντων εἰς ὑγιᾶ σῶμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου παράγονται πολλὰ πλοκισαζόμενα, ὧν τὰ μὲν εἶσι παραγωγὰ νόσου, τὰ δὲ ἀβλαβῆ· εἰσι τῶσων εἰδῶν, ὧσων εἰδῶν νόσοι εἶσιν.

Τὰ νοσήθη μιάσματα πηγὴν ἔχοντα τὸ σῶμα τοῦ νοσοῦντος, εἰς πυκνότερα ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ τοῦ νοσοῦντος. Εὐρίσκονται πλημμυρόντα τοὺς χυμοὺς τοῦ νοσοῦντος, διότι διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐγνώσθη ὅτι τὸ αἷμα νοσοῦντος, ὑπὸ διαλείποντος πυρετοῦ ἔχει πλῆθος μικροζωδάρων ἰδίους τινος, ὡσαύτως καὶ τὸ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Νέα τις δασφρανεῖσα ἀνθη προσεβλήθη ὑπὸ σφοδρᾶς κεφαλαλγίας. Εἰς Ἰατρὸς ἠρεδύνησε μικροσκοπίῳ τὰς ἐξερχομένας ὕλας ἐκ τῆς ρινός, καὶ εὗρε σμήνος μικροζωδάρων ἰδίας φύσεως. Ἡ κεφαλαλγία ἐπαύσεν, ἀφοῦ ἐπαύσαν νὰ μὴ φαίνονται ἐν ταῖς ὕλαις τῆς ρινός μικροζωδαρίων.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙ ΥΓΙΟΥΣ ΑΠΟ ΜΙΑΣΜΑΤΩΝ

Διατῆρι μείζονα τὴν ἐκπόμπην τῆς ἀδήλου διαπνοῆς ἔχει τὸν σπύμαχον πλήρη τροφῶν ἔσο φαιδρὸς καὶ χαρίεις μὴ ἀνάπνει ἀθρόως ἀέρα ἀσβηθῆς μὴ μένε πολὺν καιρὸν παρ' αὐτῶν. ἔσο ἀντιθέτως εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἀέρος, τοῦ διερχομένου ἐκ τῆς κλίνης τοῦ νοσοῦντος ἀποκαλυπτὲ βραδείως τὸν νοσοῦντα καὶ βραδείως πλυσίαις ἔσο ἐνδεδυμένος λευκά λινὰ ἐνδύματα καὶ ὄχι μαλλινα καὶ μέλιστα μελαινα πίνε οἶγον ζωηρὸν καὶ ὄχι γλυκύ, ὡς καὶ διεγερτικὰ εἰ δυνατὸν καθύφητι δι' ἐνδύματος ἐκ ταφετᾶ διαμένε ἐν δωματίῳ εὐηλίῳ καὶ ξηρῷ ποιεῖ λουτρά χλιαρά διατῆρι μεγάλην καθαριότητα. ἄλοιφε τοὺς βῶθωνας δι' ἐλαίου καὶ μὴ ἀποκαλυπτὲ τὴν κεφαλὴν σου.

ΜΙΑΣΜΑΤΑ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ ΚΑΙ ΑΔΗΛΟΥ ΔΙΑΠΝΟΗΣ

Διὰ τῶν πόρων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ δέρματος ἐκπέμπονται ἀνεῳγῶς ὕλαι περιτταί, αἵτινες ἐάν ἐμποδισθῶσιν ἐκ τοῦ ἐξέρχεσθαι ἢ εἰσαχθῶσι διὰ τῆς ἀπορροφῆσεως ἐπιφέρουσι βλάβας τῇ ὑγιείᾳ καὶ θάνατον. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐάν ἐμφραχθῶσιν οἱ πόροι τοῦ ἐξωτερικοῦ δέρματος διὰ βερνίκου, ἀμέσως ἐπιγίγνεται ἐκτόπισις τοῦ ἐξωτερικοῦ δέρματος, πυρετός καὶ βασιανιστικός θάνατος. Ἐάν δὲ εἰσαχθῶσι διὰ τῆς εἰσπνοῆς, δι' ἧς μεγάλη γίνεται ἡ ἀπορροφῆσις, ὡσαύτως ἐπιγίγνεται ἀποτελέσματα θάνατον. Ἄλλον τοῦτο γίνεται, ὅταν τις εἰσέλθῃ εἰς θάλαμον ἐνθα διαμένουσι πολλοί, καὶ ὁ ἀὴρ ἀτελής ἀνανεύεται, ἀθανεῖται σμήνη βαρεῖαν ἰδίας φύσεως, ὑψίσταται σκατοδίνην, καυτῖαν, ἰμετόν, συγκοπὴν, κεφαλαλγίαν κλπ. ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ

τοῦ διεσθαρμένου τούτου ἀέρος. Τοιαῦτα ἐπιγίγνεται εἰς τὸν εἰσπρόχομενον ἰδίως εἰς φυλακὰς, εἰς θαλάμους νοσοκομείου, ὅταν μάλιστα εἴνε νήστης καὶ ἐπομένως ἔχει μείζονα τὴν ἀπορροφητικὴν δυνάμιν.

Τοιοῦτος ἀὴρ ὑπάρχει εἰς τὰ ὑπόγεια ἐνθα κατοικοῦσιν ἀνθρώποι καὶ εἰς θαλάμους νοσοῦντων ἢ πολλῶν διαμένόντων.

Παράγουσι τοιοῦτο μίασμα μᾶλλον οἱ γέροντες, οἱ νοσοῦντες, οἱ χοιραδικῆς κρᾶσεως, οἱ πολύσαρκαι κλπ.

Ἐάν δὲ συσσωρευθῶσι πολλοὶ ἐν τῷ διαστήματι ἀτελῶς ἀεριζομένου καὶ κορεσθῇ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ μιάσματός τοῦτου, ἐπιγίγνεται θάνατος φοικώδης, ἐπέρχεται ἀγωνία, θίψα, ἰδρῶς ψυχρῆς, πόνος τοῦ στήθους, παράφορα, παράφοδὸν καὶ ῥοπή πρὸς οὐρίδας ὅπως ἀναπνεύσασι ἀέρα ὡς γίνεται εἰς τὰ φυτὰ πρὸς τὸ φῶς. Ἐν Βεργᾶλῃ 146 Ἀγγλοὶ ἐρίφθησαν εἰς φυλακὴν κῶκας ἀεριζομένην, μετὰ 8 ὥρας ἀπέθανον 123. Μετὰ τὴν ἐν Ἀύστρ-λιτζ μάχην 300 Ἀστριακοὶ ἐν φυλακῇ ἐκλείσθησαν, ἐξ ὧν ἀπέθανον 260. Καὶ ἐν Συρακούσαις πλείστοι Ἀθηναῖοι ἐρίφθησαν εἰς φυλακὰς ἀτελῶς ἀεριζομένας ὑπέστησαν τοιοῦτον θάνατον.

Ἐν ὕδατι σμήνη φυτικών καὶ ζωϊκῶν ὕλων παράγει σμήνη μικροζωδάρων, ἐξ ὧν γίνονται τὰ μιάσματα, ὅλων τοῦτο γίνεται πέρασματικῶς διὰ τοῦ μικροσκοπίου. Ἐάν ἐν ἀγγεῖῳ ἔγῃ τι ὕδωρ τεθῶσιν ἐνθῆ ἢ στελεγγὴ φυτῶν, ἐν ἄλλῳ δὲ κῶκας καννάβεος (καναθύριου), ἐν ἄλλῳ κῶκας πιπερίας, ἐν ἄλλῳ τμήματα ἔχυρον, ἐν ἄλλῳ ἀλευρώδης ὕλη, ἐν ἄλλῳ οἴνος πρὸς ὀξόνωσιν κλπ. καὶ ἀρσθῶσιν ἐπὶ τινος ἡμίρας πρὸς σήψιν ἢ ζύμωσιν χυμικὴν καὶ τεθῆ ρανὶς τοιοῦτου ὕδατος μικροτάτη, ὅσον ἔχει ἡ ἀκίς βελόνης, ἐπὶ φακοῦ μικροσκοπίου μόνον 150κις μεγεθόντος, παρατηρεῖ τις σμήνη μικροζωδάρων διαφόρου σχήματος καὶ μεγέθους κατὰ τὸ εἶδος τοῦ ὕγρου διαφόρως κινουμένων καὶ κατ' ἀλλήλων μαχομένων, ἄλλοτε δὲ μεταμορφουμένων ἀκαριαίως, καὶ ἄλλοτε μεταβαλλόντων χρώματα ὡς ὁ χαμαίλειον. Εἴνε δὲ περίεργον ὅτι κατὰ τὸ εἶδος τῆς σσηκῆς ὕλης παράγονται διάφορα εἶδη μικροζωδάρων.

Τὰ τοιαῦτα σμήνη τῶν μικροζωδάρων τούτων τῶν ἐν τῷ ὕδατι κολυμβούντων ὑπάρχουσι μᾶλλον πεποικνωμένα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ταῦτα συμπαροσθόντα μετὰ τῶν παραγομένων ἀτμῶν τοῦ ὕδατος διὰ τῆς βραδείας ἐκπίπτεισι, καὶ ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν κορενύουσι τὸν ἀμπέχοντα ἀέρα ὅθεν ὅσον μείζον γίνεται ἡ ἐξάτμισις, καὶ αὕτη γίνεται ὅσον θερμότερα εἴνε ἡ ἀτμοσφαῖρα, τόσον πλείονα σμήνη μικροζωδάρων ἀνίπτανται ἐν τῷ αἵρι.

Οὕτως ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι εὐρίσκονται ἀναριθμητά πλῆθη παντοίων μικροζωῶν, ἅπερ ἐπικαθήμενα καὶ τοποθετούμενα ἐπὶ διαφόρων ὀργανικῶν σωμάτων ὑπὸ τὴν κατάλληλον ἀτμοσφαιρικὴν διάθεσιν πολλαπλασιάζονται καὶ ἐπιφέρουσι διάφορα καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἐφ' οὗ κένται σώματος. Μεγάλως λοιπὸν ἡ ἀτμοσφαιρικὴ διάθεσις ἐπενεργεῖ πρὸς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ζωογέννησιν ὅτε μὲν ἐνός εἶδους ἐντόμων ἢ ἕρπετων ζώων, ὅτε δὲ ἄλλου κατὰ τὰ διάφορα εἶδη. Διὰ τοῦτο κατὰ τὰ κλίματα καὶ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους εὐδοκίμοι οὖσι καὶ πολυπλασιάζονται ἢ μὴ τὰ μικροζωάρια ταῦτα. Ὅμοιως ἐπηρεάζει τὸ κλίμα καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα καὶ ἐπὶ τῶν μικροζωαρίων, κλπ. περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης (ιστ. ζ. IX 26. 27) πολλὰ ἀναφέρει.

Τὰ μύσημα ἀναγεννῶνται ἐν ὄρα καταιγίδος.

Ἐπάρχουσιν ἔτη καθ' ἃ γεννῶνται πλῆθη εἶδους τινὸς ζώων, εἶον μύς, σφύνη, (ἀρουραῖοι), ἐπιφέροντες καταστροφὰς εἰς τὴν γεωργίαν. Ἐκ τούτου τὸ πάλαι ὁ Ἀπέλλων ὠνομάσθη σμυνθεὺς, ὡς καταστρέφας τοιαύτην ἐπιβλαβὴν πλῆθην μυῶν ἐν Ἀσίᾳ. Ἄλλοτε γίνονται ἀσκάλακες, λαγωοὶ, ὄφεις. Ὁ Ἀριστοτέλης (Θαυμ. ἀκούσθ.) λέγει ὅτι ἐγένετο ποτὲ ἐν Λακεδαιμονίᾳ τοσαῦτον πλῆθος ὄφιν, ὥστε ἐπὶ πλῆθος ἀφορία τροφίμων. Οἱ δὲ Λάκωνες ἠναγκάσθησαν ἐσθίειν ὄφεις, δι' ὅπερ καὶ ἡ Πυθία προσηγορεύσατο αὐτοὺς ὤφρα ὀθήρας. Ἐν Περσίᾳ ὑπῆρχε ποτὲ ἐν τινι τόπῳ ἀπλετοὺς πλῆθος σκορπίων, ὃ δὲ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν περιδεύων διέμενον ἔκει τρεῖς ἡμέρας συνιστῶν ἐκθηρεύειν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ καὶ ἄθλον εἶδεν τῷ πλείστου θηρεύοντι.

Νεώτεροι παρατηρήσεις ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ μὲν καθαρὰ ἀνθρακικὴ τίτανος οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀμύλου, οὐτε ἐπὶ τοῦ καλαμίου σακχάρου, ἐν ᾧ ἡ κριτίς ἐν ἐπαφῇ τεθεῖσα μετὰ τῆς ὕλης ταύτης ὑγροποιεῖ αὐτὴν καὶ τὸ σάκχαρον μεταβάλλει, καὶ ἐξ ἑκάστου παράγει κατόπιν οἰνόπνευμα, δξικόν δξὺ, γαλακτικόν δξὺ, βουτυρικόν δξὺ κλπ. Τὸ αἷτιον ἀποδίδει ὁ Βίχαμπης εἰς τὸ ὅτι ἡ κριτίς ἐμπεριέχει ζωῶφια ἀναγόμενα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀμμοειδῶν μαλακίων, ἅπερ εὐρίσκονται εἰς τινὰς ζυμάσεις καὶ τὰ ὅποια ἐκάλεσε μικροζύμια. Παρατήρησεν οὗτος ὅτι εἰς δια τὰ τιτανώδη εὐρίσκονται τοιαῦτα ζωῶφια ἐνεργοῦντα ὡς τὰ βακτήρια.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Κατὰ πότεια ἀντιεμφυλιδικά.

- Α. πρωτοϊωδούχου ὑδραργύρου δρ. 1
- ἐκχυλ. θριδάκος > 1
- » ὀπίου κόκ. 20
- » κωνίου (scutellae) δρ. 11
- Μ. κ. τ. ποίησον καταπότια 60.

Χρήσις. Ἐν τῷ πρωτῷ γήστικῷ καὶ ἐν τῷ ἐσπέρας ἐν ὄρα ὑπνου.

Κατὰ νευρικῆς κεφαλαλγίας.

- Α. αἰθέρος καμφορούχου δρ. 15
- ἐλαίου γλυκαίνισου > 1
- δξικῆς μορφίνης κόκ. 2

Ἄλωσφῃ κατ' ἀλγηθόνων καὶ ἐπουλωτικῇ.

- Α. ὑδροϊωδικοῦ καλλίου κόκ. 5
- ἐκχυλίσμ. εὐθαλας (belladonna) > 20
- » δωρονίκου (arnica) > 10
- » ὀπίου > 10
- παχυμοίρου κητοσπέρματος δρ. 5

Χρήσις. Ἐπάλοιρε τὸ ἀλγούν μέρος πρωτῷ καὶ ἐσπέρας διὰ ποσοῦ ὄγκου ἐρεθισθού.

Ἡ ἀνωτέρω ἀλοιφὴ χρήσιμος ἐστὶ καὶ κατὰ τῶν νυγμῶν τῆς μύτης. Ἐὶν ἐντομον τοῦτο εἶνε τὸ ρυπαρότατον καὶ λίαν λαίμαργον, ἐπικαθίηται εἰς πᾶν εἶδος ὕλης ἀκαθάρτου καὶ καθαρῆς διατρύχῃ τὴν ἐπιδερμίδα διὰ τῆς προδοσκίδος του, διὰ καὶ προξενεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς τὰ ζῶα πόνον. Οὕτως ἡ μύια ἐν ἐπικαθίσῃ ἐπὶ σαρκὸς σπηπυίας καὶ ἐμβρέξῃ τὴν προδοσκίδα, εἶτα ἐπικαθίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ διατρύχῃ τὴν ἐπιδερμίδα διὰ τῆς προδοσκίδος, ἔπειτα ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ εἶνε ἐμβρεγμένη εἰς σπηπυϊκῆς ὕλης, θέλει ἐμβολιάσει διὰ τῆς προδοσκίδος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς δηλητηριάθους ὕλης, καὶ ἐπέλθει ἀκολούθως μείον δῆμα μέγα καὶ λίαν ὀδυνηρὸν, καὶ κατόπιν ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ πρέπει ἀμέσως νὰ καυτηριασθῇ ἡ

ωγή διὰ ὑγιεινῶν ἐπιδημιῶν καὶ δι' ἄλλου πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τοῦ αὐτοῦ εὐματός.

Ἐνταῦθα τῆς ἀγρίας ταύτης ἰδιότητος τῶν μυῶν μεταδίδονται πολλάκις τὰ μολύβια μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καλλῶν κοιλιακῶν νόσων, διότι μὲν ἐπικαθιμένα ἐπὶ πάσῃ νόσῳ ἐκ μολυσματικῆς νόσου ἐμβόλιον τὴν προδοξίαν τῆς ἐκ τοῦ μιάσματος, εἴτα ἐπικαθιμένα ἐπὶ ὑγιῶς ἐμβολιάζει τοῦτον. Οὕτω μεταδίδεται ἡ σύλογια, ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς κλπ.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ

Παντὸς ἀνθρώπου ὁ στόμαχος εἶναι ἰδιότροπος καὶ ἰδιόρρυθμος· ὁ μὲν ἀνάγεται ἐνδὲ εἰδῶς τροφῆς, ἀλλὰ ἀποτρέφεται ἄλλο, ὅ,τι δὲ ἀνάγεται ὁ στόμαχος καὶ πῶσθι ἢ ὄρεξις ἐκείνου τρέφει καὶ ὠρελεῖ. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὕτως ἔσται ὁδῶν πρὸς τροφήν καὶ πρὸς πόσιν καὶ ἐν τῇ ἱατρικῇ. Ὄταν ὁ στόμαχος μὴ ἀνάγεται ἱατρικὸν δὲν πρέπει βίαιως δίδειν ταῦτα, διότι οὐδὲως ὀφείλει μισέσθαι τὸν τρόπον τῆς χρησεῖς καὶ ἀναγόμεθα μὲτ' ἄλλων καταλλήλων, μὴ ὅμως βλαπτόντων τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἱατρικοῦ.

Τὰ τῆς ὀφθαλμοῦ νεῦρα ἐκπαράσσονται ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου. Ταῦτα πρῶτον διαγίγνεται διὰ διαφόρων τρόπων ἐπεγεροῦντων ἐπὶ τῶν αἰσθησῶν ἢ καὶ ὄρασις χρωμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐπιανερωθῆναι ἐπὶ τῆς ζωικῆς δυνάμεως, ὅθεν καὶ θεάματα, εἰκόνες, εἰκόνες, ὄρασις, γέφυραι κλπ. Οὕτως ἐπιανερωθῆναι καὶ ὁ ζωικὸς ηλεκτρισμὸς διὰ τῆς ὄρασεως καὶ κατ' ἀπόστικον δι' ἀκτινοβολίας.

Ἐπιανερωθῆναι καὶ ὀφθαλμοῦ νεῦρα εἰς ἐπαρῆν μετὰ τοῦ σώματος ἰσχυρικῶς καὶ ἰσχυρικῶς, αἰτίνας διεγερτικαί. τὰ νεῦρα τῶν αἰσθησῶν. Ταῦτα εἰσὶν ὁ αἶθρ, ὁ οἶνος κλπ.

Ἡ γὰρ ὄρασις καὶ τὰ διεγερτικὰ καὶ ἀντιστασιακὰ διὰ λεγόμενα διόφνημα, καφουρά, φωσφόρος, βρωμιούχον καὶ ἄλλοι ψευδαργύρου, ὑπὸ δόσιν καταλλήλων κτλ.

ΘΥΜΑΡΗ

ΠΕΡΙ ΩΡΑΙΟΥ

Τὸ αἰσθητὸν τοῦ ὠραίου γίνεται διὰ τῶν νεύρων τῆς ὄρασεως. Πῶς δὲ εἶδαν, φύσει ὠραῖον καὶ νόμῳ ὠραῖον.

Τὸ φύσει ὠραῖον ἐνυπάρχει ἐν τῇ φύσει. Τοιοῦτο εἶναι τὸ λευκὸν χρῶμα, τὸ ἐρυθρὸν, τὸ χρυσοῦν καὶ τὸ κυανοῦν, τὰ ὅποια ὁμοῦ ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ ἰριδι (αὐράνιον τόξον) καὶ συνδυαζόμενα πρὸς ἄλληλα ἀποτελοῦσι τὰ ἑπτὰ χρώματα αὐτῆς. Φύσει ὠραῖα εἶσι καὶ τὰ σχήματα ὡς ὁ κύκλος, τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον κλπ.

Τὸ νόμῳ ὠραῖον ὀρίζει ἐκάστη κοινωνία κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν. Διὰ τοῦτο πᾶσα κοινωνία ἔχει ἴδιον αἰσθητὸν ὠραίου ἐπικρατοῦν. Ἐκ τούτου προέχονται οἱ διάφοροι τρόποι τοῦ ἐνδέσθαι καὶ καλλωπίσθαι.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ πλείονες δὲν εἶνε προσηκόντος πνευματικῶς ἀναπτυγμένοι πρὸς εὐκρινῆ διάγνωσιν τῶν ὠραίων σχημάτων καὶ χρωμάτων, παρακολουθοῦσι κατὰ τὸ ὠραῖον τοὺς ἀνωτέρους καὶ τυφλῶς παραδέχονται τὰ παρὰ τούτοις ὠραῖα, ἐξ οὗ ὁ συρμῶς.

Τὸ αἰσθητὸν τοῦ ὠραίου μεταβάλλεται περιοδικῶς κατὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθρώπων, διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τὰς διαφορὰς ἐποχῆς.

Πᾶσα ἐπιφάνεια μετὰ τῶν διαστάσεων αὐτῆς τέρπουσα τὴν ὄρασιν ἀποτελεῖ τὸ ὠραῖον. Πᾶν σῶμα ἔχον ὠραίας πάσας τὰς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὸ κάλλος.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου λέγεται ὠραῖον θεωρουμένης τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ὠραίας· τ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν πραγμάτων. Πᾶν σῶμα ἀνθρώπου ὠραῖον κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καλεῖται κάλλος.

Ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐντύπωσις τοῦ ὠραίου ἀποτελεῖ τὸ αἰσθητὸν τοῦ ὠραίου, τὸ ὅποσον δὲν εἶνε ἐπίσης εἰς ἕκαστον ἀνθρώπου, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐαισθησίας ἣτις δὲν ὑπάρχει ἐπίσης ἐκάστῳ.

Ἐξ ἔλων τῶν ἔθνων τῆς παλαιᾶς καὶ νέας οἰκουμένης μόνον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἠδυνήθησαν νὰ δοῖσιν τὸν τύπον τοῦ ὠραίου, ἀποσθάντες τὰ ἀρχικά στοιχεῖα ἐξ ἀρχαιοτέρων ἔθνων. Οὗτοι μελετήσαντες καὶ σπουδάσαντες τὴν φύσιν καὶ τὰ πάντα εἰς πάντας ἡσάυτως κατὰ φύσιν ὠραίων τὰς προσωπικὰς γραμ-

μὰς καὶ γωνίᾳ τοῦ ὄρατου, εὕρισκον τὸν κατὰ φύσιν συνδυασμὸν τῶν χρωμάτων τοῦ ὄρατου καὶ παρήγαγον τὸν τύπον τοῦ ὄρατου.

Τὸ μαῦρον (μέλαν) χρῶμα ἀπέφευγον ὡς μὴ τερπνὸν εἰς τὴν ὄρασιν καὶ προξενοῦν βλάβας. Τὸ εἶχον ὄρασι πρὸς τιμωρίαν. Ἄτυχῶς οἱ νῦν παρεξστράπησαν τοῦ αἰσθήματος τούτου καὶ τὸ μαῦρον ἔθεντο πρὸς εὐπρέπειαν καὶ καλλωπισμὸν. Τούτου ὑποδεικνύει ὅτι τὸ αἰσθημα τοῦ ἀληθοῦς ὄρατου εἰσέτι δὲ, ἀπέκτησαν οἱ νῦν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ χωλαίνει ὡς καὶ πᾶν τὸ πρὸς καλλωπισμὸν ὄρατον, καίτοι νῦν ἔχουσι πλεῖστα μέσα, ὧν οἱ ἀρχαῖοι ἐστεροῦντο.

ΤΕΡΨΙΝΟΛ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Ὁ ἄνθρωπος συνίσταται ἐκ σώματος ὕλικου καὶ ἐκ πνεύματος ἀύλου.

Τὸ σῶμα γεννᾶται, ἀκμάζει καὶ γηράσκον ἀποθνήσκει, ἀποσυντίθεται εἰς διαφόρους ὕλας καὶ οὐδέποτε ἀναφαίνεται.

Τὸ πνεῦμα ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, δὲν γεννᾶται, δὲν ἀποθνήσκει, διότι τὸ αἶψον εἶνε αἰώνιον· ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα τῇ συλλήψει τοῦ σώματος· γεννᾶται μετ' αὐτοῦ, ἀκμάζει μετ' αὐτοῦ καὶ, θνήσκοντος τοῦ σώματος, ἀποχωρίζεται καὶ μένει ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Ὅσοι ἄνθρωποι ἠπῆρξαν ἀνεκάθεν καὶ ὑπάρχουν καὶ ὑπάρξουσι, τόσα πνεύματα ὑπάρχουσιν ἀφάρτα καὶ αἰώνια καὶ ἀόρατα, διότι τὸ αἶψον ἀφάρτον καὶ αἰώνιον ἐστίν.

Πᾶν πνεῦμα ἐκ Θεοῦ ἐκπορεύεται, διότι ὁ Θεὸς παμμεγέγεστον πνεῦμα ἐστίν.

Τὸ πνεῦμα εἶνε ὁ νοῦς καὶ ὁ νοῦς τὸ πνεῦμα.

Νοῦς ὄρεξ, ἀκούει καὶ αἰσθάνεται καὶ ἀντιλαμβάνεται.

Τὸ πνεῦμα ἐκπέμπεται ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ ἄνισον μοῖραν.

Οὔτε ἰσότης οὔτε ταυτότης ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει. Μόνον ὁμοιότης ὑπάρχει.

Δύο πράγματα, δύο ἔργα, ἴσα ἐντελῶς καὶ καθ' ἕνα δὲν ὑπάρχουσι, διὰ τοῦτο καὶ ταυτότης δὲν ὑπάρχει. Οἱ ποθοῦντες ἰσότητα παρελογοῦσιν. Οὕτως ἔδοξε τῷ Θεῷ, τῷ δημιουργῷ τοῦ παντός. Οὔτε ἡ τέχνη οὔτε ἡ ἐπιστήμη δύναται παραγεῖν δύο

ἐντελῶς ἴσα πράγματα, οὔτε εἰς τὰ πνευματικὰ ἔργα τοῦτο ὑπάρχει. Ὁμοιότης καὶ μίμησις ὑπάρχουσιν.

Ὁ ἔχων μείζονα μοῖραν πνεύματος ὑπερέχει τοῦ ἥττονα ἔχοντος. Ὁ μείζον πνεῦμα ἔχων ἔχει τὴν δύναμιν μείζονα τοῦ νοῦν, ἐπινοεῖν καὶ προνοεῖν.

Τὸ πνεῦμα ἀποχωρίζομενον τοῦ σώματος καὶ μένον ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ δὲν κατέχει θέσιν, διότι εἶνε πανταχοῦ παρὸν, ὄρεξ τὰ πεπραγμένα καὶ τὰ πραττόμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐν τῷ βίῳ καὶ τὰς μὲν κακὰς πράξεις ἀποστρέφεται, τὰς δὲ ἀγαθοποιὰς καὶ κοινωφελεῖς ὀρέγεται καὶ τέρπεται ὄρον.

Ἡ μὲν εὐμένεια τοῦ πνεύματος κατευθύνει τὰ καλὰ ἔργα, ἡ δὲ δυσμένεια δυσχεραίνει καὶ καταστρέφει.

Καὶ ἐν τῇ ζωῇ τὸ εὐγενὲς πνεῦμα τινος ἐπιδιδράσκει ἐπὶ ἄλλου ἀνθρώπου εὐμενῶς ἢ δυσμενῶς. Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀδικουμένου ἐπιδράξ' ἐπὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀδικούντος, ὅστις δικάζεται πνευματικῶς κατὰ τὰ ἔργα του καὶ διὰ μὲν τὰ κακὰ τιμωρεῖται ἐν τῇ ζωῇ, διὰ δὲ τὰ καλὰ εὐτυχεῖ. Κρίσις καὶ ἀνταποδοσις ἐν τῇ ζωῇ γίνεται εἴτε ταχέως εἴτε βραδέως· διὰ τοῦτο αἱ ἐγκάρδιοι κατάρτι τοῦ ἀδικουμένου τιμωροῦσι τὸν ἀδικούντα. Οὐδέ τις ἀδικῶν ἐκουσίως ἔμεινε μέχρι τέλους ζωῆς ἀτιμώρητος καὶ μακρόβιος ἐγένετο.

Ἐκαστος ἄνθρωπος ἔχει τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ πνεῦμα, ὅπερ διακρίνεται διὰ τοῦ ὄνοματος. Τὸ ὄνομα ἀνήκει εἰς τὸ πνεῦμα καὶ ὄχι εἰς τὸ σῶμα.

Διὰ τοῦτο διὰ τοῦ ὄνοματος προσκαλεῖται τὸ πνεῦμα· ἀπέδειξε δὲ τοῦτο ὁ πνευματισμὸς. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τὸ ὄνομα προσφέρεται εὐμενῶς, τὸ πνεῦμα τέρπεται καὶ τ' ἀντίστροφον κακῶς ἔχει. Διὰ τοῦτο τὸ μνημόσυνον γίνεται ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς διὰ συγγραφῶν καὶ λόγων πρὸς πνευματικὴν τέρψιν. Τὸ μνημόσυνον τοῦ ὄνοματός γινόμενον αἰωνίως παρέχει τὴν ἀθανασίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀληθὴς καὶ ἀθάνατος ζωὴ κείται ἐν τῷ πνεύματι διὰ τοῦ ὄνοματος.

Ὅσον κοινωφελέστερα ἔργα πράττει ὁ ἄνθρωπος, τὰ ὅποια διαρκῶς κοινωφελῆ εἶσι, τόσον μᾶλλον μείζονα ἀθανασίαν ἀποκτᾷ. Ὁ Ὁμήρος, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Πλάτων, ὁ Πλούταρχος καὶ πάντες οἱ ἐγκαταλιπόντες κοινωφελῆ ἔργα πρὸς πλείονας οὐκ ἀποθανοῦσιν, ἀλλ' ἐπὶ μυριάδας ἐτῶν ζήσουσιν ἐν δαψ' ὑπέρξει ἀνθρωπότητι.

Εἰς τὸν φύσει ἀγαθοποιὸν καὶ εὐμενῆ ἄνθρωπον οὐδέμια τέ-

φεις εἶνε ἡδυτέρα τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ὅτι τὸ ὄνομά του εὐλογεῖται πανταχοῦ.

Οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε αἱ χρυσαὶ στολαί, οὔτε ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ ἢ ἀποδομένη ἐκ τῶν ἀξιομάτων καὶ τῶν μεγιστάνων εἶνε ἡδυτέρα τοῦ ὀνόματος, ἐκ τῶν κοινοφελῶν πράξεων αὐταὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ καὶ διαρκῆ δόξαν· ἢ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων δόξα εἶνε κενή, ματαία καὶ πρόσκαιρος.

Αἱ Κοινωνικαὶ Τάξεις τῶν Ἀνθρώπων

Οἱ περὶ παντάρως ἐρίζοντες πωληταὶ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰουδαίου ὄχλου καὶ βάνουσοι καλοῦνται.

Ἡ τῶν βαναύσων τάξις στερεῖται εὐκρινῶς ἰδέας τοῦ δικαίου, τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ σεβασμοῦ. Τὸ ψεύδεσθαι, τὸ ἀπάτῃν καὶ τὸ ἄφιλον ἐπικρατεῖ παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ ἀπομικρὸν συμφέρον εἶνε τὸ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦν αἴθημα. Ἐνώπιον τοῦ ἐλαχίστου ὕλικου συμφέροντος τὰ πάντα παραβλέπει.

Ἡ τάξις αὕτη εἶνε ἢ μᾶλλον πολυπληθεστέρα καὶ ἢ μᾶλλον ὠφελουμένη πάντοτε.

Ὁ φόβος τῆς ὕλικης ζημίας δαμάζει τὰ αἰσθήματα ταῦτα.

Ἐκ τῆς τάξεως ταύτης ἐξέρχονται συνήθως ἄνδρες σπουδαῖοι, ἐνάρετοι, φιλοπάτριδες, κοινοφελεῖς καὶ ἐνωφέλες, δταν ὑπάρχει πολίτευμα γνήσιον συνταγματικὸν καὶ καλῶς τοῦτο ἐφαρμόζεται. Ἐκ τῆς τάξεως ταύτης κατὰγονται οἱ εὐπατρίδαι καὶ οἱ Βασιλεῖς. Μεταξὺ ἄκανθῶν καὶ τριβόλων φύονται ἐνίοτε εὐνοῶδη ἄνθη καὶ ἐποφελῆ.

Ἡ μέση τάξις ἀποτελεῖται ἐκ κτηματιῶν, ἐπιστημονικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐργαστασιάρχων, ἱερέων, διδασκάλων κλπ.

Ἡ τάξις αὕτη ἀποτελεῖ τὰ ὄστα τῆς κοινωνίας καὶ παρέχει τὸ πνεῦμα αὐτῆς, ταύτην παρακολουθεῖ ἢ βάνουσοι τάξις, ἥτις ζωογονεῖται ἐκ τῆς μέσης τάξεως.

Ἄμφοτεροι ἀποτελοῦσι τὸν λαόν.

Ἡ ἄνω τάξις, ἥτις καλεῖται εὐγενής, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἄγαν πλουσίων καὶ ἐκ τῶν κεκτημένων μεγάλα ἀξιώματα. Αὕτη

κατέχεται ὑπὸ κήρυκτος καὶ ἐπάρσεως μνημονίως συγγραφομένη μετὰ τῶν ἄλλων τάξεων. Αὕτη κατὰγεται ἐκ τῆς μέσης τάξεως καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐνίοτε ἐκ τοῦ ὄχλου. Λησμονεῖ τὴν καταγωγὴν τῆς καὶ ἐπαίρεται εἰς τὰ πλούτη.

Ἐκ ταύτης γίνονται εὐεργεταὶ ὕλικαι ἢ ἠθικαὶ εἰς τὸν λαόν, καὶ αὕτη γίνεται παράδειγμα ἐργῶν καλῶν καὶ κακῶν.

Περὶ Συμπεριφορᾶς Καλῆς

Ὅταν εὐρίσκησαι ἐν τῇ οἰκίᾳ φίλου σου μὴ ἀναγίνωσκε προσηλωμένος ἡμερίδα ἢ βιβλίον, ἐν ᾧ ὁ φίλος σου μένει ἀργὸς πρὸς ὁμίλιαν, διότι οὕτως καθίστασαι ἐπαχθεῖς, ἀναγκάζων τὸν φίλον σου νὰ μένῃ ἀπρακτος.

Μὴ λοιπὸν ἀναγινώσκῃς ἐμβυθισμένος ἐνώπιον φίλου, ὃν ἐπισκέπτεσαι ἢ μετέβῃς πρὸς ἐπίσκεψιν, ἀλλὰ ὠμίλει ἐνδιαφέροντα καὶ τερπνά.

Μὴ ἐπαίνοι τὸν ἐχθρὸν τοῦ φίλου σου, μήτε συμπάθει εἰς αὐτόν, διότι καθίστασαι δυσάρεστος καὶ διότι ὁ σκοπὸς τῆς φιλικῆς ἐπίσκεψεως εἶνε τὸ παρέχειν εὐχαρίστησιν καὶ ὄχι δυσἀρεσκείαν.

Ἄλλως δεικνύεις ἀπερισκεψίαν καὶ μὴ ἀληθῆ φιλίαν. Τὰ δυσάρεστα λέγει διὰ τρόπου μαλακοῦ καὶ μειληχίου.

Ἐν δὲ συναναστροφῇ μὴ ἔσο σκυθριπὸς, οὔτε ὄνναυς, διότι οἱ ἄρῶντές σε οὐκ εὐχαριστοῦνται· ἔσο φαιδρὸς καὶ λεπτὸς τοὺς τρόπους· ὠμίλει ὀλίγα μὲν, ἀλλὰ τερπνὰ καὶ περιεκτικά.

Μὴ ὠμίλει πολὺ σιγὰ ὥστε νὰ μὴ ἀκούεσαι, οὔτε ἰσχυρὰ καὶ τραχέως· ἄλλως οὐ παρέχεις τέρψιν ἐν συναναστροφῇ.

Μεγάλην τέρψιν ἀισθάνεται ὁ ἀγαπῶν τινα ὅταν θεωρῇ τοῦτο χαρίεντα καὶ εὐθυμον. Φρόντιζε λοιπὸν νὰ διατηρῇς τὸ πρόσωπόν σου χαρίεν κατὰ θέλησιν, διατηρῶν τοὺς μῦς τοῦ προσώπου σου τετανωμένους μετρίως καὶ πρὸς τοῦτο κατοπτρίζου ἐνθυμούμενος πάντοτε τερπνὰ. Οὕτω καὶ τοὺς ἀγαπῶντας σε εὐχαριστεῖς καὶ τοὺς μὴ ἀγαπῶντας σε πρᾶνεις. Εἰς δὲ σεαυτὸν παρέχεις ὑγιεῖαν καὶ γαλήνην ψυχῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ

Κυψέλαι κατάλληλοι.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν μελισσῶν καὶ τοῦ ἐκ τούτων προϊόντος ἐξαρτάται κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν κυψέλων, ὡς ἀπέδειξαν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι.

Καταλληλότερα κυψέλη εἶνε ἡ ἔχουσα τὰ ἐξῆς προσόντα.

- α.) Νὰ ἴη τοιαύτη ὥστε ὁ μελισσοουργὸς νὰ δύναται ν' αὐξάνῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὴν ἀναλόγως τῆς πληθῆος τῶν μελισσῶν.
- β'.) Ν' ἀνοίγεται, νὰ κλείεται καὶ νὰ καθαρίζεται ἀνευ ἐνοχλήσεως τῶν μελισσῶν.

γ'.) Νὰ τραγᾶται, ἤτοι νὰ ἐξάγονται μετ' εὐκολίας καὶ ταχύτητας αἱ κηρίθραι (μελόπιτται) ἀνευ κινδύνου τῶν μελισσῶν καὶ τοῦ μελισσοουργοῦ.

δ'.) Νὰ διευκολύνεται ἡ προμήθεια τῆς τροφῆς, ὅταν αἱ μέλισσαι δὲν δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν τοιαύτην.

ε'.) Νὰ ἐμποδίζωσι τὴν εἰσοδὸν τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων καὶ

ς'.) Νὰ ὦσι στερεαί, διαρκεῖς καὶ οἰκονομικαί.

Τοιαῦτα κυψέλαι δύνανται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ σανίδων δένδρου ἢ λευκῆς, αἵτινες εἰσὶν ἰσχυραί, διαρκεῖς καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς σήψιν.

Τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν τῆς κυψέλης μέρος νὰ ἴη προσηλωμένον διὰ κοχλίων (βιδῶν), οἵτινες παρέχουσι τὴν εὐκολίαν ν' ἀνοίγῃ ὁ μελισσοουργὸς καὶ νὰ παρατηρῇ τὴν πρῶτον καὶ καταστασὶν τῶν μελισσῶν ἔτι δὲ παρέχει τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκτείνηται, ὡς εἶπομεν, διὰ νὰ συμπεριλαμβάνῃ καὶ τὰς νεογενήτους μελισσας πρὶν ἐπαναστατήσωσιν, ἢ ἐν στενοχωρίᾳ ἢ πρὶν ὁ μελισσοουργὸς ἀναγκασθῇ νὰ διαίρεσῃ τὸ σμῆνος εἰς δύο ἢ τρεῖς κυψέλας. Τὸ κάτω μέρος πρέπει νὰ ἴη ἀνοικτὸν καὶ νὰ στηρίζεται ἐπὶ σανίδος, σχηματιζούσης ἕδαφος κεκλιμένον, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ὀπὴν, ἐξ ἧς νὰ εἰσέρχονται καὶ νὰ ἐξέρχονται αἱ μέλισσαι. Τὸ ἄνω μέρος πρέπει νὰ ἔχῃ στερεὰν σανίδα, συνδέουσαν τὰς δύο πλευρὰς τῆς κυψέλης.

Αἱ κυψέλαι τίθενται κατὰ σειρὰν ἐν τῷ μελισσῶνι, ἐπ' αὐτῶν ὑπόστεγον (σκεπὴν), ἵνα προφυλάσσωνται ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἡλίου, ὅστις μεγάλως βλάπτει οὐ μόνον τὸ μέλι καὶ τὸ κηρίον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ταύτας τὰς παλαιὰς καὶ νέας μελλίσσας.

Τρόγγμα ἢ συγκομιδὴ τοῦ μελισσοῦ καρποῦ.

Ὁ τραγητὸς τῶν μελισσῶν γίνεται δις τοῦ ἔτους, τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸν φθινόπωρον, ἂν ἴη εὐτυχία. Ἴνα δὲ ὁ μελισσοουργὸς τραγῆσῃ κυψέλην τινὰ τοῦ μελισσῶνος ὀφείλει νὰ πράξῃ οὕτως.

α.) Νὰ λάβῃ ταύτην κατὰ μέρος, ἵνα μὴ ἡ ὄσμη τοῦ μέλιτος ἐφελκύσῃ πολλὰς κατ' αὐτοῦ μελλίσσας μετ' ἐπιβίαν αὐτοῦ τε καὶ αὐτῶν.

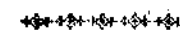
β'.) Νὰ κλείσῃ τὴν ὀπὴν τῆς ἐξόδου καὶ

γ'.) Νὰ ἐπικαπνίσῃ ἡσυχῶς καὶ κατ' ὀλίγον, ἵνα ἀναγκάσῃ τὰς μελλίσσας νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ κενὰ μέρη τῶν κελλίων καὶ νὰ ἐμπέσωσιν εἰς νάρκην (ὑπνον).

Μετὰ τούτου ἐξάγει τοὺς κοχλίας (βιδας) ἐκ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς κυψέλης, καὶ ἐνθ' αἱ μέλισσαι εὐρίσκονται εἰς τὸ κάτω μέρος (διότι ὁ καπνὸς ἐτέθη ἄνωθεν), κόπτει ἐπιτηδεῶς διὰ κοπτερὰς ἐπιμήκουσ καὶ πλατεῖας μαχαίρας τὰς πίττας ἢ κηρίθρας καὶ τὰς ἐναποθέτει εἰς ὠρισμένον μέρος. Κόπτων ταύτας ὀφείλει ν' ἀφίη ἰκανὴν τροφήν, καὶ μάλιστα τὸν φθινόπωρον, ἵνα μὴ πάθωσιν αἱ μέλισσαι τὸν χειμῶνα ἐκ τῆς πείνης, ἂν τύχῃ κακοκαιρία καὶ δὲν εὐρίσκωσι τροφήν.

Σημεῖον δὲ ἀλάνθαστον τοῦ τραγητοῦ εἶνε ἡ ἐντελής πλήρωσις τῶν τελευταίων κελλίων, τὰ ὅποια ἀναγκάζουσι τὰς γονίμους μελλίσσας, ἐπανερχομένας ἐκ τοῦ ἀνθῶνος φορτωμένας, νὰ περιφέρωσιν καὶ νὰ ἴστανται περὶ τὴν κυψέλην, καὶ οὐ μόνον αἱ ἐκ τοῦ ἀνθῶνος ἐπιστρέφουσαι, ἀλλὰ καὶ αἱ μένουσαι ἐν τῇ κυψέλῃ ἀναγκάζονται νὰ ἐξέρχονται καὶ νὰ ἀνίστανται, διευκολύνουσαι οὕτω τὸν μελισσοουργὸν εἰς τὴν λήψιν τοῦ καρποῦ.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἐξητάσθησαν, ἀνεκαλύφθησαν καὶ διὰ πειραμάτων ἀπεδείχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρίστων μελισσοτρόφων, τῶν ἐπιστημονικῶς ἐνασχοληθέντων εἰς τὴν τούτων ἐρευναν ἐφ' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Κτηνοτροφία καλεῖται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον τρέφουμεν, ἀνατρέφουμεν καὶ πολλαπλασιάζουμεν τὰ κτήνη (βόας, ἴππους, ἡ-

μυίνας, θύνας, χοίρους, κρόθια, αίγας, θριθάς, χήνας κλπ.)
 πρὸς τροφήν μὲν καὶ συντήρησιν ἡμῶν, λιπασμὸν δὲ τῆς γῆς.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι σύγχρονος μὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπου· διότι ἄνευ τῆς κτηνοτροφίας δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ κτηνοτροφία λοιπὸν εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων καὶ ἀρχαιοτάτων ἐφευρέσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς θεραπείαν τῶν πρώτων αὐτοῦ ἀναγκῶν.

Ἡ κτηνοτροφία ἀποτελεῖ ἓνα τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς Γεωργίας, ἥτις, ἄνευ τῆς κτηνοτροφίας, θὰ ἦτον ἀσήμαντος καὶ ἀτελής· διότι ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ζῷα νὰ ἀροτριῶσι καὶ νὰ λιπαίνωσι (κοπρίζωσι) τὴν γῆν, αὕτη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ βλαστήσῃ καὶ νὰ τρέφῃ τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα. Καὶ τ' ἀνάπαλιν ἡ κτηνοτροφία δὲν ἠδύνατο νὰ συντηρηθῇ ἄνευ τῆς Γεωργίας, ἥτοι ἄνευ τῶν χόρτων καὶ φυτῶν, διὰ τῶν ὁποίων τρέφονται τὰ κτήνη.

Ἡ κτηνοτροφία δυστυχῶς δὲν ἀνεπτύχθη παρ' ἡμῖν ὅσον ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Εὐρώπῃ· καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ποιότητος τῶν ἐν Ἑλλάδι ζῶων, τὰ ὅποια, ἂν καὶ ἔχωσιν ἐκτεταμένους πεδιάδας, εἶναι μὲν πάντα μικρὰ, ὀλίγα καὶ ἀδύνατα, ὡς ἦσαν πρὸ αἰώνων.

Ἡ κακὴ αὕτη κατάστασις τῆς ἡμετέρας κτηνοτροφίας προέρχεται πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἶδους τῶν ζῶων ἀρρένων τε καὶ θηλέων, καὶ δεύτερον ἐκ τῆς κακῆς περιποιήσεως καὶ διευθύνσεως.

Τὴν κτηνοτροφίαν, καίτοι μίαν οὖσαν, διακρίνουσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς μικρὰν καὶ μεγάλην, εἰς οἰκιακὴν καὶ ἀγροτικὴν, εἰς χερσαίαν καὶ θαλασσίαν.

Καὶ μικρὰν μὲν ἀγροτικὴν καλοῦσι τὴν τῶν μικρῶν ζῶων, δηλ. προβάτων, αἰγῶν, χοίρων καὶ μελισσῶν. Οἰκιακὴν δὲ τὴν τῶν κατοικιδίων ζῶων, δηλ. ὀρνίθων, χηνῶν, κουνελίων, μεταξοσκώληκος κλπ. Θαλασσίαν δὲ τὴν τῶν ἰχθύων, ὄστρακοδέρμων, ἀστακῶν, ὄστρειδίων κλπ.

Μεγάλην δὲ κτηνοτροφίαν καλοῦσι τὴν τῶν μεγάλων ζῶων, δηλ. βοῶν, ἀγελάδων, ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων, καμήλων κλπ.

